

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy przy dokonywaniu wykładni art. 114 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013^(?), biorąc pod uwagę zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jest możliwe, że ewentualna niejasność not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich w brzmieniu obowiązującym od dnia wydania przez Komisję Europejską komunikatu nr 2007/C 296/02, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 8 grudnia 2007 r., po czym przyjęto wyjaśnienie, które następnie weszło w życie, powoduje powstanie dodatkowego zobowiązania podatkowego dla podatnika w państwie członkowskim, w szczególności w sytuacji, gdy w międzyczasie zostały wydane decyzje przez organ celny tego państwa, w których nie zakwestionowano klasyfikacji tego produktu do pozycji 8544 70 00, lecz także korzystne decyzje WIT wydane przez inne organy celne lub nawet orzeczenia wydane przez sądy innych państw członkowskich Unii Europejskiej na rzecz takiej klasyfikacji taryfowej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1).

^(?) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (przekształcenie) (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Mureș
(Rumunia) w dniu 21 marca 2023 r. – UG/SC Raiffeisen Bank SA**

(Sprawa C-176/23, Raiffeisen Bank)

(2023/C 278/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Mureș

Strony

Strona powodowa i strona wnosząca apelację: UG

Strona pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: SC Raiffeisen Bank SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach stosowania przepisów art. 1 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, transponowanej do prawa krajowego w drodze przepisów art. 3 ust. 2 Legea nr. 193/2000, republicată, privind clauzele abuzive în contractele încheiate între profesioniști și consumatori (ustawy nr 193/2000, ponownie opublikowanej, w sprawie nieuczciwych warunków w umowach zawieranych między przedsiębiorcami a konsumentami),

w świetle w szczególności motywów 12 i 13 dyrektywy,

z uwzględnieniem również przepisów art. 80 i 81 Ordonanța de urgență a Guvernului (OUG) nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (dekretu z mocą ustawy nr 50/2010 w sprawie umów kredytu konsumenckiego, zwanego dalej „OUG”),

należy interpretować w ten sposób, że nie wykluczają one możliwości, by sądy krajowe oceniały również podejrzenia dotyczące nieuczciwego charakteru warunków umowy ustanowionych w aneksach do umów kredytu zawartych przez przedsiębiorców z konsumentami przed wejściem w życie tego ostatniego aktu z mocą ustawy, to znaczy na podstawie przepisów art. 95 OUG nr 50/2010, jeżeli owe warunki umowy zostały wyraźnie przyjęte przez konsumenta zgodnie z zasadami przewidzianymi w przepisach art. 40 ust. 1 OUG nr 50/2010 w sprawie umów kredytu konsumenckiego lub jeżeli uznano, że zostały one przyjęte w sposób dorozumiany z mocy ustawy zgodnie z zasadami przewidzianymi w przepisach art. 40 ust. 3 OUG nr 50/2010?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze sąd krajowy zwraca się również z pytaniem, czy w oparciu o przesłanki przedstawione powyżej i okoliczności zawisłego przed nim sporu orzecznictwo sądów krajowych – zgodnie z którym wyrażne przyjęcie aneksu sporządzonego zgodnie z zasadami przewidzianymi w przepisach art. 40 ust. 1 i na podstawie przepisów art. 95 OUG nr 50/2010 w sprawie umów kredytu konsumenckiego automatycznie pociąga za sobą wniosek, że [wspomniany aneks] został wynegocjowany i w konsekwencji określone w jego treści warunki umowy są wyłączone z oceny ewentualnych podejrzeń, iż są one nieuczciwe – jest sprzeczne [z możliwością, o której mowa w pytaniu pierwszym]?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Mureș (Romania) w dniu 21 marca 2023 r. – ERB New Europe Funding II/YI

(Sprawa C-178/23, ERB New Europe Funding II)

(2023/C 278/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Mureș (Rumunia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ERB New Europe Funding II

Druga strona postępowania: YI

Pytanie prejudycjalne

Czy stosowanie przepisów art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 (¹), w świetle, w szczególności, dwudziestego trzeciego motywu tej dyrektywy oraz zasady skuteczności powoduje, że należy interpretować je w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie możliwości zbadania przez sąd krajowy wątpliwości dotyczących nieuczciwego charakteru warunków umownych obecnych w umowie zawartej pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem, nawet jeśli te ostatnie zostały wcześniej zbadane przez inny sąd krajowy w ramach postępowania sądowego pierwszej instancji wszczętego przez konsumenta, który nie brał udziału w odnośnej rozprawie i nie był odpowiednio wspierany ani reprezentowany przez adwokata, oraz zostały oddalone w drodze orzeczenia sądowego, które nie zostało zaskarżone przez konsumenta – i które, w związku z tym, w ramach wewnętrznego systemu procesowego, uzyskało powagę rzeczy osądzonej (*res judicata*) – jeżeli ze szczególnych okoliczności sporu wynika w sposób wiarygodny i uzasadniony, że konsument ten nie skorzystał ze środka zaskarżenia w ramach wspomnianego pierwszego postępowania sądowego ze względu na swoją ograniczoną wiedzę lub ograniczone informacje?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Odwołanie wniesione w dniu 27 marca 2023 r. przez Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. od wyroku Sądu (trzeciej izby) z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie T-703/21, Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa / EUIPO – Falubaz Polska (FALUBAZ)

(Sprawa C-199/23 P)

(2023/C 278/23)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (Przedstawiciel: T. Grucelski, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej